

מיומנו של בן ממשיך עבודות החופש הגדול

**אין מושבניק שלא מכיר את זה,
כשהיה מגיע החופש הגדול, הייתי
מתאמץ על מנת למצוא עבודה
כלשהי ואין צורך לספר שהיא צריכה
להיות בכיוון החקלאי •**

ליאור גולן בית שערים

לפעמים היינו יוצרים את התעסוקה בעצמנו (ובדחיפה קטנה של אבא) כשהיו לנו חלקות אבטיחים בתחילת שנות התשעים, אבא דאג למלא לי ולהדס אחותי עגלת ארבעה גלגלים עם אבטיחי סידלס והביא לנו אותה אל תחילת המושב. הדס הייתה אחראית על העניינים הכספיים ואני על הצבת שלטי הפרסום בצדי הכביש וגם על הובלת האבטיח מהעגלה למשקל ומשם למכונת של הלוקוחות. עשינו את זה בערך שלושה שבועות ובסוף התקופה הצטבר לנו סכום נחמד (בכל זאת, את האבטיחים קנינו ב... חינם). אני דאגתי לחלק שווה בשווה את הכסף ביני ובין הדס, ונתתי לה את החצי שלה אבל משום מה היא החליטה שלה מגיע יותר (לטענתה חצי מהזמן היא הייתה שם לבד ומכרה, בזמן שאני ביליתי בבריכה של המושב. "ההגנה" טוענת לאי זיכרון זמני על התקופה ולכן אין באפשרותה להגיב לכתב התביעה...)

עבודות חוץ

לפעמים גם הייתי מחפש עבודה בחוץ וכאשר נודע לי שיצחק פלד ז"ל, קרוב משפחה מהמושב, מחפש פועלים כאשר הפועלים הערבים היו בדיוק בחג אז זו הייתה סיבה למסיבה. ליצחק היה משק מעורב יחד עם אחיו צבי ז"ל, ובשבילי לעבוד איתו היה כמו לעבוד עם ראש הממשלה בכבודו ובעצמו. הערצתי אותו ויחד עם עוד חבר היינו מעבירים קווי מים בשדות, קוטפים ירקות בשלים מסוגים שונים ומסדרים אותם בקרטונים, והכל עם טנדר טויוטה מקרטע שעבר כל התעללות אפשרית. הוא לא היה צריך להגיד יותר ממילה או שתיים כדי שאנחנו נעשה בדיוק מה שהוא רוצה ונהנה מכל רגע. אני זוכר שכאשר עברנו ליד היישוב מנשיית זבדה, הוא קנה לנו בקבוק קינלי קר במכולת ועבורנו כילדים זה היה כיף לא רגיל.

הכרם של ג'קי

עבודה נוספת שזכורה לי היא בכרם הענבים של ג'קי מגידוב ז"ל שהיה בתחילת המושב. אני זוכר איך באחד הימים הלכתי עם עוד חבר לבית שלו ושאלנו אותו אם יש עבודה. הוא ענה מיד כן וכך התחלנו לעבוד יחד עם עוד כמה חבר'ה מהמושב שלמרבה הפלא לא היו להם עיניים מלוכסנות וגם לא היו מכוסים לאורך כל הגוף. ממש מעין חוצונים! העבודה

כשהיו לנו חלקות אבטיחים בתחילת שנות התשעים, אבא דאג למלא לי ולהדס אחותי עגלת ארבעה גלגלים עם אבטיחי סידלס והביא לנו אותה אל תחילת המושב. הדס הייתה אחראית על העניינים הכספיים ואני על הצבת שלטי הפרסום בצדי הכביש וגם על הובלת האבטיח מהעגלה למשקל ומשם למכונת של הלוקוחות

עבודות קיץ מעודפות

שם הייתה תענוג אחד גדול; היינו מתחילים מוקדם בבוקר ובוחרים את הענבים המוכנים לבציר. אחרי שלוש שעות עבודה הגיעה החוויה שכולנו רצינו - לעלות על טנדר הפיג'ו של ג'קי וליסוע בארגז האחורי למסעדה שהייתה בבעלותו בתחילת המושב - "הקדירה של נגה". שם היו מפנקים אותנו כמו שצריך עם ארוחת בוקר כיד המלך וממש כמו הלב הרחב של ג'קי. אחרי הארוחה כבר ברור שכבר היינו יותר כבדים והרצון לעבוד כבר די נעלם ככל שהחום התגבר (בכל זאת - היינו ילדים). כל זאת עם שכר של תשעה שקלים לשעה שהיה מקובל לאותם זמנים.

אבא דאג לעסוק בכמה תחומים

לאורך כל שנות קיומו של המשק שלנו, אבא דאג תמיד לעסוק בכמה תחומים: ירקות, רפת, אחזקת רשת מים במושב, עבודות מסגרות, פלחה, תבלינים וחממות. כל פעם תחום כזה או אחר היה כוכב למשך תקופה מסוימת ולאחר כמה שנים הגיעה הנפילה המרה. באבטיחים היו בעיות של גניבות והיה תמיד צריך לשים שומר על השטחים (מישהו אמר פרוטקשן?), בחממה העבודה הייתה הרבה פעמים בלילות והקשתה על אורח חיים נורמלי ובעגבניות היה את עניין ה"עלקת" שהשתלטה על האדמה והקשתה למצוא שטחים נקיים לגידול. התחום היחידי שלאורך כל השנים היה יציב במידה כזו או אחרת היה הרפת. הרפת המושבית של לפני 15 שנה ויותר לא הייתה בעלת דרישות מוגזמות והיה אפשר לחיות בכבוד ממנה. בזמנו, לא היו קילטורים, הטיפול בעגל הקטן שנולד היה מינימלי וגם החליבות היו קצרות. ▲

סניור

להזכרת **קרציות, פרעושים וזבובים** במשק החי,
יעיל ומהיר, טווח פעולה רחב למזיקים רבים
לריסוס במבני משק ריקים
להשיג ברשתות לשיווק תשומות חקלאיות.

קרא בעיון את תווית התכשיר לפני השימוש

בואו להיות חברים שלנו בפייסבוק: אדמה אגן - ADAMA Agan
www.adama.com/israel-agan/he

**ADAMA
Agan**

לתווית התכשיר

האיכות מתחילה בסביבה